

λαχανόν τι αἴχρον ἢ εὐτελές ἐν Πελοποννήσῳ, ὡς καὶ ἡ παροιμία, καὶ κόρκορος ἐν λαχανοῖς, τὸ ἢ κατὰ χίαντες αὐτὸν τὸν ὄλμων δηλονότι, ἢ γὰρ τὸν κόρκορον. Ὡς ἔσαι Λάχητι νυῖ.] ἢ δὴ ἢ τιμωρία ἢ τοῦτόν τι. Ἐτο δὲ φησιν ὡς τὸ Κλέωνος εἰς δίκην ἐπαγαρόντος τὸν Λάχητα. *σρατηγῆ (αἰ) ὅ αὐτὴν φησι Δημήτριος πρὸς τριῶν ἐπὶ εἰς Σικελίαν πεμφθέντι μὲν νεῶν Λεοντίνοις βοηθήσονται. οἱ ὅτι τὸν φιλόχορον διαδέξασθαι αὐτὸν φασί Σοφοκλέα καὶ Πυθόδορον, οὓς ἢ φυγῆ ζημιωθῶν εἰκός γούμ κεία καὶ ληλυῶν αὐτὸν ὅτι πτωχεύει, ἢς νῦν ὁ κομικός μνημονεύει. Σίμβλον δὲ φασί.] σίμβλον κειῶς εἰσὶν αἱ θήκηαι ἔνθα αἱ μέλισσαι ἀποτίθενται τὸ μέλι, ὡς ἔφ' Λάχητος δὲ τῶν δημόσια σφετεριζόμενος, καὶ πλαστήσαντος. Χθὲς οὖν Κλέων.] καὶ ὅτι ἄλλω ὅτι τῶν σρατηγῶν καὶ οἱ διασάει ἐκαλουῦτο, ἄρα ὅτι νῦν οὐχ ὁ χαμρός, ἀλλὰ τῶν χείρας. Ημεῖς ὄργων τριῶν.] ὅτι τὸ κηρύσσασθαι οἰτία ἡμεῶν τριῶν τῶν σρατιώταις ἐπαμείβεσθαι, κολουμήτους ἢ, καὶ αὐτὸ κολάσαντας.*

CHRIST. Κατ' ἠψαμεν ἔφ' κόρκορος] Corchorus vile est genus oleris quem officinae Sepplisiorum autumant esse chamæpityn; me non astipulante. Lycophron Grammaticus alique vile genus pisciculorum velut Hippurum hoc nomine notari censent, sed potior est sententia Erarosthenis aliorumque ad olus referentiū. Nam Prouerbum est quod etiam recenset Hephæstion inter Anapæsticas Coronides ἐ κόρκορος ἐν λαχανοῖσι de iis dictum qui in ordinem redigendi obrepunt tamen & se numero meliorum ascribunt. Meminit Erasmus Adagij, & hunc locum laudans exponit Attigimus corchorum, quam interpretationē nō possum probare, nam ἀπλομαί potius quā ἀπλω est tango: itaque vel ἠψαμεν est vrere & accendere, vel ligare. Sanē enim ἐψάμεν dicuntur αἱ δεσμαί τῶν λαχανῶν, sed neque ἐψαμεν malè esset, vt sit coximus Corchorū quia ἐψα idē quod ἐψη. Putem autē hic per κόρκορον ad lusum ad sarrumatem quæ

κόρος, sed id quod ait Scholiastes κατὰ χίαντες αὐτὸν, intelligi de mortario nō corchoro, nō fit mihi verisimile, malimque de scisso corchoro & inter se partito intelligere, qua ratione dicitur scindere in mēsa. Nam cui bono furari quod ruptum velis & scisū? Λάχητι νυῖ.] Subaudiendum διαν vel τιμωρία. Nam Lachetem in ius vocavit Cleō. Notat autem Scholiastes Græcus ex Demetrio hunc Lachetem missum cum nauibus ducē ab Atheniēsisibus vt Leontini, quos Siculi opprimebāt, auxilium ferret, & successisse Lacheti Sophoclē & Pythodorum ait ex Philochoro, qui ambo tandē mutati sunt exsilio. Sed præstat historiā ex Thucydide cognoscere qui lib. 3. & 4. Lachetē Melanopi & Charæadem Euphiletē duces missos cum imperio 20 nauium in Siciliam scribit, vbi occiso Charæada Laches solus fuit Imperator. Deinde Lachetis imperio successit Pythodorus Isolochi F. vi de ergo illic Principem historicum. Σίμβλον.] Metaphora sumpta à cellis apū quæ parce sunt, innuit Lachetē ex iniqua parsimonia, & peculata publici aeris inuidēdas opes cōparasse. Sed interea non parcat Cleoni, qui pecuniarū potius amore quā iuris & æqui Lachetē dānatū velit, vt dixit Satyricus, Quid in æquore magnum est, res fisci est. Hic autem dictū ἐν ὄργῳ pro τῶν χείρας. Ημεῶν ὄργων.] Cruditatem & vindictē atque adeo auaritię animū notat in Cleone qui iudices sibi obnoxios acuat ad præiudiciū, simul mores seniles depingit qui iram non facilē coquant neque αὐτῆμαρ, sed tres integros dies cū libidine nocendi litem præiudicat. Adludit autem ad edicta Athenis proclamari solita, vt ituri in bellū milites cibaria sibi pararent quæ satis essent ad tres dies. Notanda interim vox rara κολουμήτους quæ hoc loco nihil aliud est quā κολάζοντας vel ὀπιόποντας, atque haud scio an alibi reperiat in hoc significatu.

Πᾶ. Τὸν πηλὸν ὃ πάτερ πάτερ σὺ τῶν φύλαξαι Χο. Κάρφος χαμάθεν σὺ νῦν λαβῶν, τὸν λύχρον περιβύβον.
 Πᾶ. Οὐκ, ἀλλὰ τῶ δὲ μοι γενεῶ δὴ τὸν λύχρον περιβύβου (ὡθεῖς;
 Χο. Τί δήμαθῶν, τὰ δακτύλω τ' Ἐρυαλίδι καὶ ταῦτα τὴ λαβῶ ἀναζόντος ὡ νόπτε σὺ.
 Οὐ γὰρ δάκνει σ' ὅταν δὴν ἡμιον περὶ αἰδῶ.
 Πᾶ. Εἰ νῆ Δ' αὐδὲς κονδύλοις νευδότησθ' ἡμῶς, Ἀποσβέσαντες αὖ λύχρος, ἀπὸ μὲρ οἴησθ' αὐτοί.
 Κα' πεῖτ' ἴσως ἐν τῶ σπύτῳ τουτουῖ σερηθεῖς, τὸν πηλὸν ὡσπερ ἀπὸ χῆρας τυρβάσθς βαδίζων.
 Χο. Ημερὲ γῶ βου χ' ἀπὸ εἰς μείζονα κολάζω.
 Ἀλλ' ἐπὶ μοι βόρβορος φαίνεται πατῆντι.
 Κε' ἐὰδ' ὅπως ἐχ' ἡμερῶν τῶ τῶν τὸ πλεῖστον
 Τῶν ἀναγκάσθς ἐχει τ' δὲ πὸν ποιῆσαι.
 Επεισι γούμ τῶσι λύχροις ἐπὶ μύκητες.
 Φιλῆει δὲ ὅταν ἢ τῶ π' ποκῖν ὡετ' μῆλιστα.

Pv. At istud ὁ pater pater iam lutum caueto.
 CH. Quin stramine accepto leui præferas lucernam. (lucernam.
 Pv. Non non, sed indice hoc facul præferam
 CH. Quid hoc malum? digitum tuum trudis in lucernam?
 Præferim in ista, stulte tu, raritate oliui, Parumque curas carius si mihi indicatur.
 Pv. Si pergitis sic per Iouem nos monere pugnis Exstinguimus lychnos statim, simul domum re-
 F Deinde lucis indigus, forsitan in tenebris (dimus Lutum ambulans turbaueris Attagenis instar.
 CH. Castigo sæpè plurimos teque grandiores. Sed incitum gradum ferenti hoc lutum videtur. Iam mira certè res fiet, si Iouem necesse est Per quattuor dies aquam plurimam supernè Emittere, hinc fungi putres obsident lucernas, Hoc cum fit, imbres ingruunt largiter cadui:

Σχόλια. Ὁ πάτερ πάτερ] παρέπονται αὐτοῖς παῖδες καὶ περὶ αἰδῶς. ἵνα ἢ ἀρχίσεια κληρωθῆ. παῖς δὲ τις προσηγούμενος μετὰ λύχρου προσεωρακῶς πηλόν. τὸ δὲ μέτρον ἐν τεύθειν ἢ λαξεν. ἔσι γὰρ μικτόν, σωτηρῶν ἐκ τε ἰαμβικῶν σφαιρῶν ἀντιληπτικῶν, καὶ ἰσχυροῦ. ὁ δὲ ἰσχυρῶς πρὸς αἰδῶν συζυγίαν ἔχει

δημιτρον βραχυκατάληκτον. τούτῃσι τρεῖς τραχάρους. Κάρφος χαμάθεν] ἐν κάρφῃ γὰρ ἡρέμα τις προμύσει. πρὸς τοὺς παῖδας δὲ φησι τοὺς προσεμψωντας αὐτόν. Ἀλλὰ τῶ δὲ μοι.] Διευκρινῶ τῶν λιχανῶν δακτύλω. περιβύβου δὲ, εἰς τὸ ἐμπροσθεν βαλέν τὸ ἐλλύχριον. Τί δὴμα-